

РЕШЕНИЕ

№ 3323

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **10270** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. Ю. Р., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. Р. срещу наложена на 27.10.2022г. принудителна административна мярка /ПАМ/ - принудителна задържане с техническо средство тип скоба на паркиран лек автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , наложена на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от служителя Д. Х. Д., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Сочи се, че автомобилът е бил паркиран в нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, респ. чл. 45, ал. 6 от Наредба за организация на движението на територията на СО, тъй като местоположението на същият е било на по – малко от 5 м. от кръстовище. В тази връзка се счита за неправомерно поставянето на „скоба“ по реда на чл. 167 от ЗДвП. Твърди се, че е следвало да бъде уведомен СДВР-ПП, чиито служител да изготви АУАН. В заключение моли съда да отмени заповедта. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа изцяло подадената жалба. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, тъй като паркираният автомобил заемал част от територията на зоната. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира присъждане на разноси. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноси от ответната страна.

Ответникът по делото Д. Х. Д., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендират се разноси по делото.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.10.2022г., в периода преди 11:07 часа жалбоподателят паркирал автомобила си в [населено място], в началото на обозначена зелена зона на [улица]. На същия ден в 11:07 часа служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД, на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“, установил, че автомобила на жалбоподателя е паркиран в участък, който попада в „зелена зона“ на територията на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната чрез електронно съобщение или поставен талон, поради което на автомобила била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство чрез техническо средство „скоба“.

На автомобила е поставено съобщение № В 2295498, в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както е и посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен е бил протокол за блокирани автомобили от 27.10.2022 г., в който е отразено, че МПС - марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 11:07 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата – 27.10.2022г. в 11:38 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателя, екип на „ЦГМ“ ЕАД е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени жалба № ВД31587/01.11.2022г. на А. Р. срещу ПАМ; Проверка за заплащане на дължима сума за престои на територията на „зелена зона“; Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ, Допълнително споразумение към трудовите договори на служителите; длъжностна характеристика; схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС; протокол за блокиране на л.а; снимки.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на ЦГМ ЕАД – Р. Я. Д. на длъжност „Контрольор по автомобилен транспорт и шофьор“, който дава сведения, че на 27.10.2022г. бил първа смяна с колегата си Д. Д., като последният попълвал протоколите и слагал автомобилите на нередовните автомобили. След извършена справка установили, че на [улица] в [населено място] е паркиран лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС], на територията на „Зелена зона“, без да е заплатена съответната такса за почасово паркиране, поради

което колегата му Д. поставил на автомобила техническо средство тип „скоба“. Свидетелят пояснява, че заради начина, по който е паркирал жалбоподателя, навлизайки частично на паркомаято е нямало възможност друг автомобил да паркира. Описаните доказателства установяват непротиворечиво обстоятелствата, описани в решението.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.167 ал.2 т.2 от ЗДвП, служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство; Чл. 124. от НОДТСО регламентира, че оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата. В тази връзка по делото е приета Заповед № СОА20-РД95-502/29.12.2020г. на Кмета на Столична община.

В настоящия случай ПАМ е наложена от компетентен орган, съгласно допълнително споразумение № РД-12-2П-203/01.08.2019г., длъжностна характеристика за длъжността "контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор" и инструкция за работа на служителите на длъжност „контрольор, автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране“ в Центъра за градска мобилност ЕАД.

В конкретния случай е безспорно, че не е заплатена такса за платено паркиране.

Спорен по делото е въпросът, дали мястото, на което е бил паркиран автомобилът, попада в зона за платено паркиране.

Съгласно разпоредбата на чл. 99 ал.1 от Закона за движение по пътищата в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието.

Съгласно чл. 54 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община /НОДТСО/, на улици, булеварди, площади и паркинги - публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени - общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на ППС. Върху разрешените за паркиране места на тротоари, се разрешава паркиране на ППС с допустима максимална маса до

2.5 тона и на микробуси и автобуси с до 12 пътнически места. В чл.55 от НОДТСО са определени границите на „зелена зона“ и границите на „Синя зона“ за почасово платено паркиране. Изрично е посочено, че зоните са оградени от изчерпателно посочени улици и булеварди.

У. от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници - улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране.

Разпоредбата на чл. 62 от НОДТСО предвижда, че началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка. Като доказателства по делото са приложени Заповед № СОА20 – РД95-502/29.12.2020г. на Кмета на СО за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СОА18-РД95-454/03.08.2018г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73/17.12.015г. на СОС за определяне на цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране и Схема на подзона № 10, в която е бил паркиран автомобилът.

От тези доказателства безспорно се установява, че [улица] попада в режима на почасово платено паркиране „Зелена зона“, към момента когато е бил паркиран автомобилът на жалбоподателя. По делото се установи въз основа на свидетелските показания на св.Д., приложения снимков материал, че несъмнено мястото на което е паркиран автомобила, попада в зона оградена от улиците - [улица], [улица] и [улица], които са част от зелената зона съгласно схема на подзона № 10.

В конкретния казус са обективирани и двете материалноправни предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП - налице е паркиране на превозното средство на място в зона, определена за платено паркиране и не е заплатена дължимата такса за паркиране.

Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

От приетите по делото писмени доказателства приложената схема на подзона № 10 е видно, че автомобилът е бил паркиран в територия, която попада в т.нар. „зелена зона“, оградена от [улица], [улица] и [улица]. В началото на бул. „Арсеналски, има поставен знак „В28“ – „Забранено паркирането“, както и знак за почасово платено паркиране Т17 - „зелена зона“, който важи за целия булевард, вкл. и мястото на което е бил паркиран процесния автомобил видно от свидетелските показания на св.Д., приложените снимки, както и схема на подзона № 10.

При тези фактически констатации, съдът намира, че участъкът, върху който е паркиран процесният автомобил принадлежи към зона за платено почасово паркиране и попада в обхвата на режима за платено почасово паркиране. Режимът за

платено почасово паркиране в обособените зони, в случая „зелена зона“ включва местата, които са рамкирани и оградени от конкретно посочените улици и булеварди, какъвто е и конкретния случай, обратно на твърденията на жалбоподателя. В тази връзка следва да се посочи, че обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. и приложение №1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса.

По тези съображения съдът счита, че наложената ПАМ е законосъобразна и поради съответствие с целта на закона - да преустанови и предотврати правонарушението и вредните последици от него. С оглед на изложеното атакуваната ПАМ се явява законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, макар и своевременно заявена е неоснователна.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане от ответника жалбоподателят следва да понесе направените и претендирани от насрещната страна разноски в размер на 600 лв. с вкл. ДДС, съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за плащане. По възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, съдът намира, че данните за сложността на делото, обема на изготвените отговори на жалбата, участието в съдебно заседание на адвоката, процесуалната му активност във връзка с ангажирана и представяне по делото на необходимите доказателства, не водят до извод за прекомерност на определения адвокатски хонорар. С оглед на изложеното, съдът счита, че направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно и следва да се отхвърли.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 78 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ю. Р., ЕГН [ЕГН], срещу наложена на 27.10.2022г. принудителна административна мярка /ПАМ/ - принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркиран лек автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], наложена на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от служителя Д. Х. Д., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО.

ОСЪЖДА А. Ю. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски общо в размер на 600 / шестстотин/ лева. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: